

[Arne Larsen.]

ger i saneringsloven og kan give tilslutning til de ændringsforslag, som er stillet af boligministeren og tiltrådt af udvalget.

Flere af ændringsforslagene er af mere teknisk karakter. Der er fra forskellig side, især fra kommunale myndigheder, fremsat ønske om at få disse ting ind i saneringsloven. Det gælder sådan noget som ekspropriation af private rettigheder, som nu efter ændringsforslag nr. 2 indføjes i § 16, stk. 1. Vi kan som sagt give tilslutning til alle de stillede ændringsforslag.

Jeg vil ligesom den socialdemokratiske ordfører, hr. Kaj Andresen, pege på, at det nok bliver nødvendigt med en fornyet udvalgsbehandling mellem lovforslagets anden og tredje behandling, for at vi kan se på spørgsmålet om, hvor mange midler der skal stilles til rådighed til saneringsopgaven, og hvordan de skal fordele sig mellem lån og tilskud. Den tilskudsramme på 10 mill. kr., som er fastsat i lovforslaget, finder ej heller jeg tilfredsstillende, men jeg håber, at også de øvrige partier i udvalget oprigtigt og sagligt vil diskutere det spørgsmål, sådan at vi måske kan få lovforslaget forbedret på dette område.

Det er rigtigt, som det er sagt, at vi sandsynligvis ikke er færdige med saneringslovgivningen, fordi vi nu tilendebringer arbejdet i denne omgang. Der vil sikkert ustandselig dukke nye problemer op. Det gælder om, at vi så er parat til at løse dem i den samme ånd, som jeg synes har været til stede ved løsningen af de opgaver, vi er blevet stillet over for i denne forbindelse.

De unge vil nu få mulighed for under organiserede former midlertidigt at bo nogle af de saneringsdømte ejendomme, men det er fra alle sider understreget, at en sådan midlertidig husning ikke på nogen måde må få permanent karakter, og at den altså ikke på nogen måde må kunne blive til hinder for den påkrævede sanering. Deri tror jeg at vi alle er ganske enige. På den anden side tror jeg også, at vi er enige i, at de unge bør have en mulighed for at organisere kollektiver i disse ejendomme, selv om de sikkert også gerne ville have stillet nye ejendomme til rådighed for sådanne kollektiver. Det er så et spørgsmål, om vi har muligheder for og er dristige nok til at prøve at finde nye veje i hele vort boligmiljø, som man vel nok kan

sige er stivnet i ganske bestemte former, mens altså større grupper af unge godt kunne tænke sig andre former for boligmiljø, og her kan man vel nok sige, at disse saneringsjendomme kan være anvendelige til forsøg i så henseende.

Det er selvfølgelig også rigtigt, at det er nødvendigt, at det, der nu skal ske, sker i samarbejde mellem de kommunale myndigheder, saneringsselskaberne og de organisationer, som skal stå for udlejningen, og her er især peget på unge under uddannelse. Det kan være unge akademisk studerende, men også unge under en teknisk eller faglig uddannelse skal have de muligheder for at udnytte denne boligmasse, og helst så jeg da, at man blandede disse kategorier af unge sammen. Jeg tror, de netop havde godt af at være sammen under disse former.

Det har været nævnt, at man også skulle tillade fremmedarbejdere og flygtninge midlertidigt at rykke ind i disse saneringsjendomme. Jeg finder også, at det er meget farligt at gå ind herpå af de samme grunde, som hr. Skovmand var inde på, og som jeg ikke skal gentage.

Spørgsmålet, synes jeg, er meget interessant, og vi har jo set boligkollektiver blive organiseret forskellige steder i byen, nogle med godt resultat og andre måske med mindre godt resultat. Men det, som for mig står lidt uklart i forbindelse med den lovgivning, vi nu er i færd med at gennemføre, er, hvordan disse ejendomme skal gøres funktionsdygtige. Hvor skal pengene komme fra til at gøre ejendommene funktionsdygtige? Er det saneringsselskaberne eller kommunerne, der skal stille de penge til rådighed, som de unge så skal tilbagebetale via huslejen, eller kan det tænkes, at vi kan udvide den ramme for saneringsudgifter, som er sat til ca. 77 mill. kr., eller kan vi finde nogle penge, som vi kan øremærke til dette bestemte formål? Da vi havde besøg af de unge fra boligkollektiverne, understregede de jo — meget rigtigt, synes jeg, og også meget interessant — at det, man gerne ville, var selv at udføre disse arbejder, man ville gerne selv gøre ejendommene funktionsdygtige. Jeg tror, der er noget pædagogisk rigtigt i, at man stiller penge eller materialer til rådighed, hvorefter de unge, der under organiseret form rykker ind i en sådan ejendom, selv gennem eget arbejde og gennem